

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dubravka Trušćeka iz Osijeka, Vijenac Kraljeve Sutjeske 3, OIB: 87645014403, zastupanog po Mariji Lončarević Latković, odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Zagrebačke banke d. d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupane po Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d. o. o. iz Zagreba, radi ništetnosti, stjecanja bez osnove i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 15. srpnja 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženika, uz javnu objavu 17. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe čl. 1., čl. 2. i 6. Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila sklopljenog dana 02.02.2007. između tužitelja Dubravka Trušćeka iz Osijeka, Vijenac Kraljeve Sutjeske 3, OIB: 87645014403, kao korisnika kredita i tuženika Zagrebačke banke d. d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, kao kreditora, potvrđenog (solemniziran) od strane javnog bilježnika Tatjane Kovače, pod brojem OU-90/07 dana 02.02.2007. godine u dijelu u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorene obveze promjenjiva na osnovu jednostrane odluke banke, kao i u dijelu kojim je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d. d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 da tužitelju Dubravku Trušćeku iz Osijeka, Vijenac Kraljeve Sutjeske 3, OIB: 87645014403, isplati ukupan iznos od 2.098,69 eura zajedno sa zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 0,06 eura od 02.03.2007.,
- na iznos od 0,74 eura od 02.03.2008.,
- na iznos od 3,12 eura od 02.04.2008.,
- na iznos od 12,75 eura od 02.11.2008.,
- na iznos od 1,84 eura od 02.12.2008.,
- na iznos od 13,95 eura od 02.01.2009.,
- na iznos od 15,59 eura od 02.02.2009.,

- na iznos od 16,42 eura od 02.03.2009.,
- na iznos od 14,46 eura od 02.04.2009.,
- na iznos od 14,17 eura od 02.05.2009.,
- na iznos od 11,09 eura od 02.06.2009.,
- na iznos od 8,38 eura od 02.07.2009.,
- na iznos od 9,49 eura od 02.08.2009.,
- na iznos od 11,53 eura od 02.09.2009.,
- na iznos od 10,36 eura od 02.10.2009.,
- na iznos od 9,23 eura od 02.11.2009.,
- na iznos od 11,84 eura od 02.12.2009.,
- na iznos od 14,31 eura od 02.01.2010.,
- na iznos od 16,92 eura od 02.02.2010.,
- na iznos od 16,24 eura od 02.03.2010.,
- na iznos od 20,62 eura od 02.04.2010.,
- na iznos od 19,49 eura od 02.05.2010.,
- na iznos od 21,70 eura od 02.06.2010.,
- na iznos od 34,12 eura od 02.07.2010.,
- na iznos od 31,29 eura od 02.08.2010.,
- na iznos od 41,90 eura od 02.09.2010.,
- na iznos od 36,30 eura od 02.10.2010.,
- na iznos od 32,10 eura od 02.11.2010.,
- na iznos od 44,89 eura od 02.12.2010.,
- na iznos od 52,80 eura od 02.01.2011.,
- na iznos od 47,07 eura od 02.02.2011.,
- na iznos od 47,91 eura od 02.03.2011.,
- na iznos od 43,79 eura od 02.04.2011.,
- na iznos od 45,06 eura od 02.05.2011.,
- na iznos od 59,07 eura od 02.06.2011.,
- na iznos od 61,03 eura od 02.07.2011.,
- na iznos od 76,54 eura od 02.08.2011.,
- na iznos od 70,91 eura od 02.09.2011.,
- na iznos od 62,14 eura od 02.10.2011.,
- na iznos od 55,87 eura od 02.11.2011.,
- na iznos od 60,95 eura od 02.12.2011.,
- na iznos od 64,14 eura od 02.01.2012.,
- na iznos od 67,64 eura od 02.02.2012.,
- na iznos od 67,75 eura od 02.03.2012.,
- na iznos od 65,54 eura od 02.04.2012.,
- na iznos od 66,44 eura od 02.05.2012.,
- na iznos od 67,75 eura od 02.06.2012.,
- na iznos od 66,34 eura od 02.07.2012.,
- na iznos od 66,46 eura od 02.08.2012.,
- na iznos od 65,15 eura od 02.09.2012.,
- na iznos od 62,73 eura od 02.10.2012.,
- na iznos od 65,68 eura od 02.11.2012.,
- na iznos od 66,75 eura od 02.12.2012.,
- na iznos od 66,32 eura od 02.01.2013.,
- na iznos od 61,95 eura od 02.02.2013.,

tako da zatezna kamata na svaki pojedini mjesečni iznos teče od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište

uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope propisane čl. 29. stavkom 8. Zakona o obveznim donosima („Narodne Novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 dalje: ZOO) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d. d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Dubravku Truščeku iz Osijeka, Vijenac Kraljeve Sutjeske 3, OIB: 87645014403, plati prouzročeni parnični trošak u iznosu 1.950,77 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2026. pa nadalje do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 2007. godine sklopio Ugovor o kreditu, broj kreditne partije: 7103492994. Kredit se otplaćivao u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja za CHF. Tijekom trajanja kredita glavnica i prvobitni mjesečni anuitet su se mijenjali uslijed povećanja tečaja švicarskog franka i jednostrane promjene kamatne stope. Tužitelj je u cijelosti otplatio predmetni kredit. Ugovorom je ugovorena kamatna stopa, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pa stoga tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljem 2. veljače 2007. sklopio Ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila broj: 3208371749, međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor

zastare te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

3. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletu priloženu dokumentaciju ovome spisu, te proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Bernardi Hunjadi te saslušao tužitelja Dubravka Truščeka.

3.1. Tužitelj Dubravko Trušček u svom iskazu navodi da je sa tuženikom sklopio ugovor o namjenskom kreditu za kupovinu automobila. U banci mu nisu objasnili što znače valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa, način na koji se one mijenjaju niti posljedice tih promjena. Nitko mu u banci nije rekao da je tada HNB štitila tečaj kune u odnosu na euro, ali ne i u odnosu na CHF i druge valute. Od kredita je kupio automobil koji nikada nije iznajmljivao niti je s njim obavljao bilo kakvu djelatnost. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bio vlasnik trgovačkog društva, poslovnih udjela niti obrta. On je plaćao rate kredita, a kredit je otplaćen. Početna rata kredita bila je oko 150,00 CHF, a narasla je skoro duplo. Da je znao da će rata kredita toliko narasti ne bi nikada uzimao ovakav kredit. Nije se raspitivao u drugim bankama oko kredita, budući ga je autokuća kod koje je kupio automobil uputila na Zagrebačku banku. U banci je pitao da li bi mogao dobiti kredit u eurima, ali su mu rekli da ne može te su mu ponudili kredit u CHF. S bankom nije mogao pregovarati o odredbama ugovora o kreditu. Misli da je ugovor pročitao koji je potpisao u poslovnicu banke. Kada je rata kredita počela rasti raspitivao se u banci, ali su mu rekli da se ništa ne može napraviti i da to tako mora biti.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u potpunosti.

5. Iz nalaza i mišljenja vještaka Bernarde Hunjadi od 2. veljače 2026. proizlazi da je razlika više obračunatih i naplaćenih rata zbog promjene tečaja CHF od strane banke ukupno 15.812,57 HRK odnosno 2.098,69 EUR.

6. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

7. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. između ostalog utvrđeno je da je tužena od 1. rujna 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditu na način da nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravu i obvezama ugovornih strana pa je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 1. rujna 2004. do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to čl. 96. i čl. 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima te da je u razdoblju od 1. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze prema ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim

internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tužena kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku da tužena promjeni ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

8. Citiranom presudom utvrđeno je i to da je tužena povrijedila kolektivne interesa i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebitim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio protivno tada važećim odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima.

9. Navedena prvostupanjska presuda potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-7129/2013-4 od dana 13. lipnja 2014. i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine.

10. Čl. 138.a. ZZP-a propisan je obvezujući učinak te presude za sudove u postupcima koje pojedinačno pokrene potrošač.

11. Vrhovni sud Republike Hrvatske je po podnesenim revizijama na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donio odluku broj Rev 2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnome odbio revizije, te na taj način potvrdio utvrđenje Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

12. Među strankama nije sporno da je ugovorena valutna klauzula, te da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima a podmiruje u kunama obračunatim po srednjem tečaju Zagrebačke banke d. d. Zagreb za devize na dan plaćanja.

13. Obzirom da su označenim presudama utvrđeni ništetnim elementi koji su utjecali na promjenu prvobitnog mjesečnog anuiteta (valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa), to se učinak tog utvrđenja ogleda u činjenici da tijekom cijelog trajanja kredita nije bilo mjesta promjenama inicijalnog tečaja na dan isplate kredita dakle ni inicijalnog anuiteta koji u kunsjoj protuvrijednosti trebao iznositi 279,49 CHF.

14. Dakle, novčane iznose koje je tužitelj tuženiku svakomjesečno uplaćivao iznad 279,49 CHF obuhvaćeni su ništetnošću, te ih je tuženik dužan zajedno s kamatama na te iznose vratiti tužitelju.

15. Dužnost povrata plaćenog temeljem ništetne odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, proizlazi iz članka 323., članka 1011., članka 1015., te članka 1046. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, 29/18).

16. Prema odredbi 93/13/EEZ čl. 5. u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određeno odredbe nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene, jasno i razumljivo. Kao nepoštene odredbe mogu se smatrati i odredbe čiji predmet ili svrha je davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelju usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom. Nadalje se navodi kako pružatelj financijskih usluga pridržava pravo izmjene kamatne stope koju plaća potrošač ili se ona plaća njemu ili iznosa ostalih pristojbi za financijske usluge bez obavijesti u slučaju valjanog razloga pod uvjetom da se od pružatelja usluga traži da o tome obavijesti drugu ugovornu stranku ili stranke u najkraćem mogućem vremenu i da su one tada slobodne odmah raskinuti ugovor.

17. Prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povrjeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom čl. 502.b ZPP-a propisan je sadržaj tužbe iz čl. 502.a ZPP-a, dok je čl. 502. c ZPP-a propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

18. Prema navedenom, citirane odredbe ZPP-a i ZZP-a propisuju direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošača za naknadu mogu pozvati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen tužbi iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a. S obzirom na citirani sadržaj točke 4. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu, koji se odnosi na tuženicu, prema shvaćanju ovog suda, nije bilo potrebe u navedenom pravcu ponovno provoditi dokazni postupak jer bi u suprotnom, s obzirom na iznesena utvrđenja iz tog postupka i citirane zakonske odredbe, drugačije postupanje bilo nesvrhsishodno neekonomično i previše tegobno za potrošača, kao što bi bilo i u suprotnosti sa navedenim odredbama ZPP-a i ZZP-a.

19. Nadalje, polazeći od toga da je dio koji se odnosi na ugovaranje promjenjive kamatne stope ništetan, da su dijelovi koji se odnose na ugovaranje promjenjive kamatne stope i naknada za prijevremenu otplatu kredita ništetni, jer su isti nerazumljivi, proizlazi kako tužiteljici pripada pravo da mu tuženik vrati ono što je na temelju takvog ugovora, odnosno dijela ugovora u ovom slučaju primio, a što je sukladno odredbi čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 48/08, 125/11 i 78/15- dalje ZOO).

20. Iznos od 2.098,69 eura koji tužitelj potražuje od tuženika je iznos koji predstavlja razliku po osnovu tečajne razlike, a koji iznos je utvrđen provedenim financijsko - knjigovodstvenim vještačenjem.

21. Slijedom navedenog, sud nalazi tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati na ime razlike ukupan iznos od 2.098,69 eura osnovanim u cijelosti, te je primjenom odredbe čl. 1111. ZOO-a odlučeno kao u izreci presude.

22. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruge Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na pretplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

23. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

24. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

25. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu ZPP), a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga je sud kao opravdan tužitelju priznao trošak sastava tužbe u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura, sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife, zastupanje na ročištima 25. kolovoza 2025. i 15. srpnja 2026. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak sastava obrazloženih podnesaka 9. ožujka 2026. i 7. travnja 2026. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak sastava podneska 16. rujna 2025. u visini 25 bodova odnosno iznos od 50,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 4. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u visini 50 bodova odnosno iznos od 100,00 eura, sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, što čini iznos od 1.150,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 287,50 eura, što čini ukupni iznos od 1.437,50 eura.

25.1. Ovaj sud je tužitelju priznao trošak vještačenja u iznosu 500,00 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 13,27 eura sukladno Tbr. 1. st. 1. Tarife sudske pristojbe.

25.2. Stoga je ovaj sud temeljem tužitelju dosudio ukupan parnični trošak u iznosu 1.950,77 eura.

26. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 17. rujna 2026.

Sudac
Saša Rešetar

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-4c118**

Kontrolni broj: **07b25-3f944-27693**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.